

ਮਹਮੂਦ ਅਵਾਣ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਨਜ਼ਮਾਂ

ਬੂਹਾ ਬੰਦ ਕਰੇਂਦੀਏ

ਤੈਡੇ ਨਾਂ ਦੀ ਰੋਜ਼ ਚੰਬੇਲਤੀ
ਮੈਡੇ ਸੁਕੇ ਸੀਨੇ ਜਾਗਦੀ।
ਤੈਡੇ ਸਰਜ ਨਾਲ ਸਵੇਲਤੇ
ਤੈਡੇ ਵਿਹੜੇ ਖੇਡਦੇ ਵੇਲੜੇ।
ਨਿਤ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਖੋਲ੍ਹਦੇ
ਮੈਡੇ ਸਾਹਵਾਂ ਵੱਜੀ ਤਾਕੜੀ*।
ਤੈਂਡੀ ਨੀਲੀ ਸਾਵੀ ਚੁੰਨੀਆਂ
ਤੈਡੇ ਹੋਠੀਂ ਖਿਤਦੀ ਚੁੰਮੀਆਂ
ਆ ਦੂਰ ਸਮੁੰਦਰ ਰੁੰਨੀਆਂ।
ਤੈਡੇ ਸਾਹਵਾਂ ਪਾਣੀ ਗੇਤਿਆ
ਦਿਨ ਅੱਖਾ ਆਣ ਸਹੇਤਿਆ।
ਮੈਂਡੀ ਰਾਤ ਉਦਾਸ ਅਕੇਲਤੀ
ਮੈਂਡਾ ਬਿਸਤਰ ਧੈਡੇ ਟੋਰਦਾ।
ਮੈਂ ਸੁੱਤਾ ਹੋਰ ਦੇ ਹੋਰ ਦਾ
ਮੈਡੇ ਪਿੰਡੇ ਅੰਦਰ ਭਉਂਦੀਏ
ਮੈਡੇ ਖਾਬਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਰੋਂਦੀਏ
ਨੀ ਬੂਹਾ ਬੰਦ ਕਰੇਂਦੀਏ
ਮੈਨੂੰ ਥੋਹੜਾ ਹੋਰ ਉਡੀਕ॥

* ਤਾਕੀ

ਛੋਲ ਸਪਾਹੀਆ

ਛੋਲ ਸਪਾਹੀਆ
ਕਿਹੜੇ ਦੇਸ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਖਾ ਗਈ
ਯਾਰੀ ਆਲਾ ਬੁਟਾ
ਕਿਹੜੀ ਰੁੱਤ ਦਾ ਪਾਣੀ ਪੀ ਕੇ
ਪੀਲੇ ਹੋਏ ਸੰਗ
ਬੇਰੀ ਉੱਤੇ ਬੇਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਨਿਕੇ ਵੱਡੇ ਕੀਝੇ ਧੈ ਗਏ
ਭੁੱਖਾ ਹੋਇਆ ਝੰਗ

ਛੋਲ ਸਪਾਹੀਆ
ਕਿਹੜੇ ਘਰ ਦੀ ਰੋਟੀ ਖਾ ਕੇ
ਛਿੱਲੇ ਹੋਏ ਪੈਰ
ਕਿਹੜੀ ਚਾਹ ਦਾ ਕੋਪ * ਵੰਵਾ ਕੇ
ਭੁੱਲੀ ਪਿਆ ਸ਼ਹਿਰ

* ਕੱਪ, ਪਿਆਲ

ਛੋਲ ਸਪਾਹੀਆ
ਰੱਤੇ ਰੰਗ ਦੀ ਚੁੰਨੀ ਕਰ ਕੇ
ਵਤਨੀ ਤੇਲ** ਦੀ ਘਾਣੀ ਕੱਢ ਕੇ
ਆਟਾ ਗੁੰਨ੍ਹ ਕੇ
ਬੂਹੇ ਵਿਚ ਆ ਬੈਠੀਆਂ
ਤੇ ਡੀਗਰ*** ਮੁੱਕਦੀ ਵੈਂਦੀ ਆ॥

** ਦੇਸੀ ਸਰੋਂ ਦਾ ਤੇਲ

*** ਦਿਨ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਪਹਿਰ

ਮੇਰੀ ਜਾਨ

ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪਧਰਾਤ* ਦੀਆਂ
ਉੱਚੀਆਂ ਫੋਕਾਂ ਵਾਂਝ ਪਿਆਰ ਕੀਤੇ
ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇੰਘ ਤੱਕਿਐ
ਜਿਵੇਂ ਛਜਰੀਂ ਵੇਲੇ
ਅਪਣੇ ਜੱਦੀ ਘਰ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿਚ ਲੱਬੀ
ਚਿੜੀਆਂ ਨੂੰ ਤੱਕਦਾ ਹੋਵਾਂ

ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇੰਘ ਛੁਹਿਐ
ਜਿਵੇਂ ਹਾਡੂ ਜੇਠ ਦੀ ਗਰਮੀ ਵਿਚ
ਰਜਿੱਕੀ ** ਖੂਹੀ ਤੋਂ ਭਰਿਆ ਪਾਣੀ ਦਾ ਕੋਰਾ ਘੜਾ ਹੋਵੇਂ

ਮੈਂ ਤੈਡੇ ਸੰਗ ਇੰਘ ਟੁਰਿਆ ਵਾਂ
ਜਿਵੇਂ ਕੁੱਪਰਾਂ *** ਦੇ ਰਤੇ ਮਦਾਨਾਂ ਉੱਤੇ ਧੁੱਪ ਟੁਰਦੀ ਏ

ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਅਪਣੇ ਦਾਦੇ ਦੇ ਛੋਟੋ ਵਾਂਝ ਸਾਂਭ ਸਾਂਭ ਰੱਖਿਐ
ਤੇ ਅਪਣੀ ਨਾਨੀ ਦੀ ਕਬਰ ਵਾਂਝ ਭੁੱਲ ਗਿਆਂ

* ਸਰਗੋਯੇ ਨੇਤੇ ਮੇਰੀ ਜੰਮਣ ਥਾਂ

** ਰਾਜੇ ਕੀ। ਅਵਾਣਾਂ ਦਾ ਗੋਤ ਰਜਾਲ ਵੀ ਏ

*** ਮੇਰਾ ਨਾਨਕਾ ਪਿੰਡ

ਮਹਮੂਦ ਅਵਾਣ